

Zaak Van Loenen - Meijering

Zaaknummer / rolnummer: C/18/193842 KG 19-181

Kort geding.

Zitting d.d. 01-10-2019 om 9.30 uur

Drs. J. L. Meijering, gedaagde

Paspoortnummer: NN5LPL040

Onderwerp: **Verweerschrift**

Edelachtbare,

Met verwijzing naar de inhoud van mijn verzoek om uitstel op 17 september j.l. , dat niet is gehonoreerd, wil ik graag het volgende opmerken. Als u het aan mij vraagt, dan is deze zaak volkomen absurd. Het is de omgekeerde wereld en maatschappelijk gezien niet uit te leggen. Er spelen een paar zaken die ik u graag wil voorleggen.

Vrees voor verduistering, schenking, verkoop

De afgelopen jaren geeft de eisende partij steeds weer te kennen dat zij bevreesd is dat gedaagde de twee valse schilderijen als authentieke schilderijen zou willen verduisteren, schenken of mogelijk verkopen. (Het gaat dan om schilderijen genaamd 'Het Reitdiep' en 'Berglandschap met zon', ook genoemd 'Pic de Luc', beide gesigneerd 'J. Altink' die gedaagde in 1999 van de eisende partij met garantie heeft gekocht.) Die vrees, dat gedaagde deze schilderijen aan de macht van de eisende partij zou willen onttrekken is volkomen onterecht. Niets is minder waar!

Als voormalig politiemann zou gedaagde dit nooit doen. Deze werken vormen immers een onderdeel van een civiele procedure die nog niet is afgerond. De beide valse schilderijen met een economische waarde van NUL euro volgens twee taxatierapporten, zijn de afgelopen jaren bewaard gebleven in depots bij het gerechtshof Leeuwarden, de politie Groningen, het Openbaar ministerie Assen.

Van 27 augustus t/m 14 september 2019 lagen deze schilderijen opgeborgen in een kluis van het onafhankelijke onderzoeksbureau ARRS, Den Haag. Op maandag 16 september 2019 heeft gedaagde deze schilderijen via een koerier van de DHL Express thuis ontvangen, waarop door gedaagde aangifte van vernieling is gedaan. Thans bevinden deze schilderijen zich vanaf 17 september 2019 in het depot van deze Rechtbank.

Vanaf 2003 heeft gedaagde geprobeerd in der minne deze schilderijen te retourneren aan zijn voormalige "vrienden". Diverse schikkingsvoorstellen werden van de hand gewezen. De eisende partij had geen belang bij deze schilderijen omdat ze besmet zouden zijn en niets meer waard zouden zijn. Met de uitspraak van het gerechtshof Leeuwarden op 30 oktober 2012 is gedaagde tot zijn grote vreugde in het gelijk gesteld. Gedaagde heeft deze zaak na inmiddels bijna 17 jaren procederen gewonnen. Het eisende echtpaar Van Loenen heeft gedurende de civiele procedure geen gebruik gemaakt van de aangeboden mogelijkheid om contra expertise te laten verrichten en geen deskundigen gedagvaard.

Onomstotelijk is bewezen dat de eisende partij het echtpaar Van Loenen oplichters zijn en dat de heer C. van Loenen volgens het onafhankelijke onderzoeksbureau ARRS uit Den Haag de maker is van twee valse schilderijen en ontmaskerd is als handelaar in valse kunst en vervalsers van kunst. De eisende partij heeft in bijna 30 jaar in de kunstwereld een spoor van ellende achter gelaten met aantoonbaar talloze slachtoffers. Volgens de heer M. den Leeuw van dit onderzoeksbureau blijkt uit jurisprudentie, artikelen, pers artikelen en documentaires m.b.t. vervalsings-zaken dat het ondubbelzinnig is vastgesteld dat vervalsers alles doen om 'bewijs' te manipuleren en om de juridische zaak telkens weer op te starten.

Ontbreken 'Protocol', jurisprudentie voor bewijsbeveiliging

In het eindvonnis van de rechtbank Assen d.d. 19 november 2014 wordt niets vermeld over een teruggave van deze twee valse schilderijen. Een 'Protocol' voor bewijsbeveiliging met duidelijke voorwaarden waaronder een eventuele teruggave mogelijk zou moeten zijn, ontbreekt.

Met andere woorden, hoe moet er met bewijsmateriaal worden omgegaan?

Teruggave van valse kunst aan de kunstvervalser kan nooit de bedoeling zijn volgens de Nederlandse wetgeving!

Gedaagde kan niet opnieuw na bijna 17 jaar procederen in een positie worden gebracht die hem opnieuw enorme emotionele en financiële schade zal berokkenen. U zult wellicht begrijpen dat bij gedaagde angst en vrees bestaat dat na teruggave van beide schilderijen deze kunnen worden gemanipuleerd om de kenmerken van valsheid, zoals die zijn gebleken uit rapporten van experts, en die eerder in het geding zijn ingebracht, zodanig worden verwijderd of onzichtbaar gemaakt dat beide schilderijen aanzienlijk moeilijker of helemaal niet meer als vals herkend kunnen worden aangemerkt, en in de toekomst misschien zelfs als "echt" worden gekwalificeerd. Dit is in de 90-er jaren al eens gebeurd. Eisers hebben genoemde twee valse schilderijen al eens verkocht, waarop door het toenmalige Gerechtelijk Laboratorium de schilderijen vals zijn verklaard. Ondanks deze kennis heeft eiser deze schilderijen aan gedaagde als echt en onvervalst verkocht. Dit is dus de tweede poging geweest beide schilderijen door eiser ter verkoop aan te bieden. Wie zegt gedaagde dat er geen derde keer komt?

Ook zou de eisende heer Van Loenen dezelfde schilderijen kunnen vervalsen. Hij heeft nu na alle rechtszaken een prachtige 'blauwdruk' verkregen. Gedaagde wil dat voorkomen omdat zijn belangen daardoor ernstig kunnen worden geschaad en het zou kunnen leiden tot voor hem, niet te dragen, zeer ernstige (financiële) gevolgen.

In het hypothetische geval van een moordzaak wordt de moordenaar berecht, waarbij het moordwapen met DNA bloedsporen van dader en slachtoffer (voorbeeld mes, revolver) geldt als 'corpus delicti'. Voor zover bij gedaagde bekend is het in de Nederlandse rechtspraak geen usance dat de dader na veroordeling het moordwapen ('corpus delicti') naderhand van Justitie terugkrijgt. Naar analogie hiervan: Van Loenen heeft twee valse schilderijen gemaakt. De twee schilderijen vormen in juridische zin het 'corpus delicti'. De eis tot teruggave van dit 'corpus delicti' aan het echtpaar Van Loenen is nogmaals absurd. Bovendien bestaat het reële gevaar dat eiser Van Loenen deze schilderijen opnieuw ter verkoop aanbiedt aan naïeve klanten. In het verleden bestond bij Justitie reeds een ernstige verdenking tegen Van Loenen. Justitie heeft destijds niet ingegrepen. Deze affaire heeft een lange voorgeschiedenis van bijna 30 jaren! Gedaagde is het slachtoffer geworden van de malafide praktijken van dit echtpaar.

Civiele procedure niet beëindigd

De civiele procedure is nog niet geëindigd. Cassatie is mogelijk tot 23 oktober 2019.

Tweede keer kort geding

Nu staat gedaagde hier voor de tweede keer, evenals in 2016, in een kort geding voor hetzelfde feit en wil de eisende partij wederom de valse schilderijen terug. Om u te overtuigen heeft u hiervoor een dik en omvangrijk dossier ontvangen. Gelet op de reputatie en jarenlange ervaringen met dit eisende echtpaar voorspelt dit weinig goeds en is het alleszins redelijk en billijk dat gedaagde op zijn qui vive is. Het zou buitengewoon onverstandig zijn om deze twee valse schilderijen klakkeloos af te geven aan de eisende partij! Opmerkelijk is dat deze eisende partij de drie schilderijen die door het gerechtshof Leeuwarden 'twijfelachtig' zijn verklaard niet terug wil hebben!

Tot grote spijt van gedaagde is door geruchtmakende zaak zijn hobby, zijn passie, het verzamelen van kunst, ontnomen. Gedaagde heeft inmiddels bijna zijn gehele kunstcollectie, 150 schilderijen, aan goede doelen geschonken. In dit licht gezien zult u begrijpen dat gedaagde, normaal gesproken, persoonlijk geen enkel belang heeft om deze twee valse schilderijen in zijn bezit te hebben en te houden. Hij is deze schilderijen liever kwijt dan rijk!

Voor de onderbouwde schade van de twee vals verklaarde schilderijen, zoals de koopsommen, kosten technisch onderzoek, wettelijke renten is € 86.164,15 toegekend en inmiddels betaald door het eisende echtpaar Van Loenen. Voor de onderbouwde aanvullende schade van € 468.553,61 - waaronder alle schade veroorzaakt door de aankoop van drie 'twijfelachtige' schilderijen is in de 'Schadestaatprocedure' bij het gerechtshof Leeuwarden tot ieders verbazing niets toegekend. Het hart van gedaagde huilde toen hij het arrest onder ogen kreeg, maar hij had geen tranen.

Spoedeisend karakter

Wat het spoedeisende karakter in deze is, ontgaat gedaagde wederom volledig. Met andere woorden 'Wat staat er in de brand'? Naar zijn mening wordt uw instantie wederom misbruikt en zou deze kwestie in een reguliere civiele zaak behandeld moeten worden. De gevraagde dwangsommen ad € 5.000 per dag met een maximum van € 50.000 lijken van een ander planeet te komen!

Strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen

Er loopt thans een strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen bij de politie Groningen. Dit naar aanleiding van aangiften van gedaagde wegens smaad en laster op 15 mei 2019 en aanvullend op 9 september 2019. Proces-verbaalnummers: PLO100-201912460-1 en 2. Nadat het eisende echtpaar Van Loenen de civiele procedure in hoger beroep tot twee keer toe had verloren, werd gedaagde in het openbaar uitgemaakt als bedrieger. Een klassiek voorbeeld hoe oplichters te werk gaan, de feiten omkeren! De twee valse schilderijen zijn thans het juridisch en vitaal bewijsmateriaal van gedaagde gedurende deze nog lopende strafzaak, ze vormen het 'corpus delicti'. Teruggave zou betekenen, dat het eisende echtpaar Van Loenen dit bewijsmateriaal kan vernietigen. In de jarenlange civiele procedure is gebleken dat de eisende partij gewetenloos en volstrekt onbetrouwbaar is. Zo heeft de eisende partij belastend materiaal onder zich gehouden, een taxatierapport vervalst en misbruikt omdat dit rapport door de taxateur was ingetrokken. In het belang van dit strafrechtelijk onderzoek lijkt het gedaagde noodzakelijk om deze schilderijen in uw depot te houden of op een door u aangewezen onafhankelijke bewaarplaats gedurende de tijd van deze strafzaak. Het is volstrekt onduidelijk wat het eisende echtpaar Van Loenen gaat doen als zij deze schilderijen weer in hun bezit hebben en waarom zij daar zo veel moeite voor doen?

Recidive bewezen

In deze zaak is recidive bewezen. In 1991 en 1993 waren de twee schilderijen al vals verklaard, onder meer door een technisch onderzoek van het toenmalige Gerechtelijk Laboratorium. Desalniettemin verkocht het echtpaar deze twee schilderijen in 1999 aan gedaagde als authentieke schilderijen.

Taak justitie/Nederlandse overheid

Als gedupeerde van deze oplichtingspraktijken doet gedaagde een dringend beroep op u om gedaagde te beschermen tegen de eisende partij. Het Openbaar Ministerie in Assen is in deze zaak helaas ernstig in gebreke gebleven. De Officier van Justitie weigerde op 27 oktober 2009 een strafrechtelijk onderzoek in te stellen m.b.t. de beide (valse) schilderijen naar aanleiding van een

aangifte van gedaagde en weigerde deze schilderijen in beslag te nemen. Als reden werd genoemd: geen tijd, geen menskracht, geen prioriteit! Als er een strafzaak tegen het eisende echtpaar Van Loenen zou zijn geweest met een veroordeling wegens oplichting, zou gedaagde hier nu niet staan en zou er thans ook geen discussie worden gevoerd over deze beide valse schilderijen. De eisende partij Van Loenen zou de beide valse schilderijen zeker niet terug hebben gekregen van de Nederlandse overheid.

Vraag

Is het na bijna 17 jaar procederen redelijk en billijk om valse schilderijen terug te geven aan de voormalige eigenaar-kunstvervalser? Is het überhaupt wel redelijk om 17 jaar te moeten procederen omdat de eisende partij weigert de koop ongedaan te maken? Deze casus zal velen achter het oor doen krabben om een rechtszaak wegens ongedaanmaken van een koop aan te spannen. Dit is een buitengewoon slecht maatschappelijk signaal. Gaat in dit het geval het individuele belang boven het algemeen maatschappelijk belang met de kans dat deze valse schilderijen blijven circuleren?

Samenvatting

- Vrees voor verduistering, schenking, verkoop is ongegrond. De twee valse schilderijen liggen in depot bij de Rechtbank Noord-Nederland;
- Er ontbreekt een 'Protocol', jurisprudentie voor bewijsbeveiliging;
- De civiele procedure is niet beëindigd. Cassatie is mogelijk tot 23 oktober 2019;
- Dit is een tweede kort geding voor precies hetzelfde feit;
- Een spoedeisend karakter ontbreekt. Verwijzing naar een reguliere civiele procedure zou voor de hand liggen;
- Er loopt thans een strafzaak tegen het echtpaar Van Loenen bij de politie Groningen;
- Recidive is bewezen.

Tot slot

Het is de hoogste tijd dat strijd om kunst/culturele erfgoederen wordt omgebogen in een richting voor liefde voor kunst, voor onze culturele erfgoederen. Gedaagde is klaar met deze zaak. Hij wil de beide schilderijen zelf absoluut niet (meer) in zijn bezit hebben. De beide schilderijen zijn thans in handen van onze Nederlandse overheid. Mocht u ondanks de argumenten van gedaagde van mening zijn dat het eisende echtpaar Van Loenen de beide schilderijen terug moet hebben, kan gedaagde niet anders dan de verantwoordelijkheid leggen bij deze Rechtbank als er opnieuw misbruik van deze twee valse schilderijen wordt gemaakt door dit eisende echtpaar. Als we onze Nederlandse culturele erfgoederen zo belangrijk vinden, moeten we vooral valse kunst teruggeven aan handelaren in valse kunst en/of kunstvervalzers. Bij een eventuele teruggave van de twee valse schilderijen is een 'Protocol' noodzakelijk, waarbij partijen elkaar over en weer finale kwijting geven en daarmee nieuwe juridische procedures worden uitgesloten. Liever zou gedaagde op termijn graag zien dat deze schilderijen vernietigd worden, zoals men dat doet in andere landen, bijvoorbeeld in Frankrijk. Daar worden valse schilderijen direct vernietigd in de verbrandingsoven. Dit ter bescherming van culturele erfgoederen en ter voorkoming dat deze schilderijen ooit weer in de kunstwereld op de markt komen en in lengte van jaren gaan rouleren.

De beide schilderijen zijn vanaf 1990, bijna 30 jaar in het nieuws met tientallen radio- en televisie-uitzendingen in binnen- en buitenland, alsmede een enorme hoeveelheid publicaties. Al vele jaren wordt deze zaak nauwlettend in zowel de kunst- als juridische wereld nauwlettend gevolgd. Zorgvuldigheid in deze is zeer gewenst! De kunstwereld is helaas een mijnenveld waar vervalsers vrij spel hebben en, op een hoge uitzondering na, tot nu toe ongemoeid worden gelaten.

Gelet op de complexiteit past deze zaak zeker niet in een kort geding. Het pleit er overigens voor om kunstfraudezaken geheel buiten de traditionele rechtsgang te organiseren, zoals bijvoorbeeld via de 'rijdende kunstrechtbank' (met het doel om geschillen in de kunstwereld eerlijker te berechten). Het lijkt er op dat het civiel en strafrecht niet of niet geheel op elkaar zijn afgestemd. In het strafrecht zouden de beide valse schilderijen worden vernietigd, zoals in vele andere landen of geschonken worden aan een museum voor valse kunst **(zie bijlage 2)**.

In ieder geval geen teruggave aan de verkoper om recidive daarmee te voorkomen!

Bijlagen

- 1 Akte van depot twee valse schilderijen 'Het Reitdiep' en 'Pic de Luc' d.d. 17 september 2019;
- 2 Politie schenkt valse Picasso aan museum Vledder.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Drs. J.L. Meijering', with a small red heart symbol at the end of the signature.

Drs. J.L. Meijering

Groningen, 1 oktober 2019